

takse, on ni mõnda head õppetust, mis igga põllo ja maea perremees ja perrenaene wägga tarwitawad, kui need parremat ello luggo nõudwad. Kes agga wanna ammust ajast harjanud wisi järrele ellab ja parremat ei holi, sellele ei aita ka minno nõu leddagi, waid kehwaft ellab, kehwaft sureb, sell' ei olle parremat looto; sest nisuggune kardab tööd, ja Paulus ütleb sellele: „Kes ei tahha tööd teha, se ei pea ka mitte söma.“

Ma pannen sedda sellepärrast Kalendrisse üles, et rahwas arro saaks, mis nende ümber sünnib ja kust woib tarkust saada. Kalender on se ainus firri, mis igga aasta ueste tulleb ja siis keige rohkemalt laiale saab lautud ja ma tunnen isse mõnda meest, kes 30 aastat ühhe Kalendriga läbbi ajawad, ja mis mõnnel jubba neljandamast põlwest sadit prugitawaks olnud, kuidas peaksid need Postimeest, kuidas peaksid need teised tarkuse firjad ostma? Need ajawad omma juuni eddasi, teiste käest kuulwad nemmad, mil pühhapäwad ehk sured pühhid ja muud tähtpäwad on ja pääsiwad omma wanna Kalendri ka senna kohta ja ütleb: kui teistel Jõulo lauba on, siis

on minnul ka, mis mul suremat tarwis teada. Ommeti woiks aasi parremaks minna, kui kaks, kolm ehk ennam mehhed kokko heidaksid ja ommale nisugguse firja peaks, siis ei olleks kullo jo mitte suur; agga keif saaksid ühhe paljo targemaks. Ma tunnen ühte kibbelkonda, kus wiis tubhat hinge ellawad ja kuulge keif ma-ilm! nemmad piddawad, oh! ma läksin efsi: nende seas peetakse kaks Postimeest! terve aasta läbbi!!!

Kaebawad innimeesed kül waese aea pärrast ja seäl on neil õigus; agga meil on ka parremad aead olnud, siis polnud luggo selle polest suggugi parrem. Willal saab Jummal waim innimeesi ärratama, et nemmad ärra tundwad, mis neile tarwis on?

Kül mõnnel on siis kitsas meel,

Et ta ei ja nüüd arro weel,

Mis meie päiwil iggamees

Näab ärra maal ja linna sees:

Kes rohkem tarkust armsaks peab,

Se rohkem warra kokko weab,

Et isse priiskest süa woib,

Ja teisele ka anda täib,

Mis Jummal armust mullast loob

Ja igga aasta ette toob.